

РЕШЕНИЕ

№ 3168

гр. София, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12668** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на А. Л. Н., ЕГН [ЕГН] постоянен адрес: [населено място], [жк], вх.Б, ет.3, ап.21, чрез адв. А. В. – САК срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3271/20.11.2021г. по чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в ОПП-СДВР, с която е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване на въпроса с отговорността му, на не за повече от 18 месеца.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност и неправилност на оспорената заповед. Посочва, че не е спазен реда за вземане на пробата съгласно Наредба № 1 от 19.07.2017г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвна и/или употребата на наркотични вещества и техните аналози. Според жалбоподателя, липсва такъв протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества.

В с.з., жалбоподателят редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по жалбата.

Ответникът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 20.11.2021г., около 00:00 ч. жалбоподателят А. Л. Н. в [населено място], по ул. Х.

Д., с посока на движение от ул.Искърско дефиле към ул. Светлина, управлявал собствения си лек автомобил О. А. с рег. [рег.номер на МПС] . При извършена от органите та ОПП-СДВР проверка, се е установило, че Н. управлява МПС след употреба на наркотични вещества и техните аналози, установено по надлежния ред с техническо средство Д. Т. 5000 с фабричен номер ARLK – 0103, като техническото средство е отчело употреба на Канабис - 25 от водача. Пробата е с пореден номер на техническото средство 277 извършена в 00:03 ч. на 20.11.2021г. На водача А. Л. Н. бил издаден талон за изследване с номер 548742, но отивайки във ВМА последният отказал да даде кръв и урина за изследване.

На водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение реп. Издадено и НП за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, предложение 2 – по ЗДвП. С оглед на резултатите от извършената проверка и на основание чл. 22 ЗАНН, на 20.11.2021 г. е издадена и оспорената ЗППАМ № 3271 по чл. 171, т. 1, б. „Б“ от ЗДвП, с която е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване на въпроса с отговорността му, на не за повече от 18 месеца. Отнето е СУМПС №[ЕИК].

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По делото са представени доказателства за датата на връчване на процесната ЗППАМ, а именно 20.11.2021 г. Жалбата е подадена на 03.12.2021 г., поради което съдът приема, че същата е подадена в срок и е допустима за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал.1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно Заповед № 513з-1618 от 26.02.2018г. на директора на СДВР са относно определени длъжностни лица с полицейски правомощия от СДВР, които да прилагат принудителни административни мерки (ПАМ) по ЗДвП. Полицейските органи по чл.142 ал.`, т.1 то ЗМВР от отдел „Пътна полиция“ –СДВР ся сред длъжностните лица, които могат да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 ЗДвП.

Спазено е изискването за форма – в заповедта са изложени фактическите и правни основания за налагането ѝ. Не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила.

Оспорената заповед е материално законосъобразна и издадена в пълно съответствие с целта на закона.

Съгласно нормата на чл.171, т. 1, б. „б“ ЗДвП принудителната административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство се прилага по отношение на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез

измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца, а при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи. В случая няма доказателства водачът да се е явил за даване на кръвна проба, и в хода на съдебното производство не са представени доказателства, че е извършвано изследване на кръвта, за употреба на наркотични вещества, което да обуслови приложимостта на именно тези резултати.

В случая посочените в нормата материалноправни предпоставки за прилагане на мярката са били налице. По делото безспорно се установи, че на 20.11.2021г. в 00:00 часа, жалбоподателят бил спрял за проверка, се установило, че водачът е управлява МПС след употреба на наркотици. Предвид липсата на извършено кръвно изследване на жалбоподателя по негова воля, съдът приема, че същият е управлявал МПС след употреба на канабис, както е отчел и теста. Налице е фактическият състав, при който органите на Отдел "ПП", в условията на обвързана компетентност са длъжни да приложат съответната принудителна административна мярка. Нормата на чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП предвижда, че когато водачът управлява МПС след употреба на наркотични вещества, следва да се приложи същата ПАМ като процесната. Не е налице твърдяното в жалбата противоречие с материалноправните разпоредби.

Административният орган, действайки при обвързана компетентност, е изложил подробни мотиви, въз основа на които е формирал извода си за определяне на срока на действие на ПАМ. Съдът споделя напълно така изложените мотиви и също намира, че управлението на собствено МПС след употреба на наркотични вещества или техните аналози е достатъчно укоримо от правния ред поведение, поради което законодателят е предвидил временно прекратяване регистрацията на моторното превозно средство посредством налагането на процесната мярка, за да се препятства занапред възможността, той да управлява автомобил след употреба на наркотични вещества.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е издаван Протокол, представляващ Приложение № 2 към чл.5 от Наредба № 1 от 19.07.2017г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвна и/или употребата на наркотични вещества и техните аналози, му е отказано да дава кръвна проба остават без опора от доказателствата по делото. По делото е приложен въпросния протокол (лист 13 от делото), видно от който на за „ПРОВЕРЕН“ се е подписал лично жалбоподателя и следователно е знаел в какво е уличен още на място на проверката и не е налице нарушение на правото му на защита, поради което не се приема възражението, че такъв не е наличен по делото.

Оспорената заповед е в съответствие и с целта на закона, а именно, този вид ПАМ се прилага за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. С отнемане на свидетелството за управление на МПС жалбоподателят фактически ще бъде лишен от правото да управлява моторно превозно средство, до решаване на въпроса за отговорността му.

Спазени са материалните и процесуалните изисквания за законосъобразността на ЗППАМ, поради което съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде

отхвърлена.

Предвид изхода на спора неоснователна се явява и претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд-София – град,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. Л. Н., ЕГН [ЕГН] постоянен адрес: [населено място], [жк], вх.Б, ет.3, ап.21, чрез адв. А. В. – САК срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 3271/20.11.2021г.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: